

рвено на
ИСТРАЦИЯ

Доц. Манолов,
промяна трябва
в избирателната
система, която
е адекватна на
политическата
обстановка в
страната и
говори на обществена
очаквания?

Сегашният модел пропорционалната изборна система у нас скоро се оказва неясна спиралка, която рационален път за развитие на демократичния процес. Аз привърженик на тази система – 50% мажоритарна процента пропорционална. Това обаче не дава шанс за промяна в конституцията. Един от елементите на тази промяна е да бъде намален на броя на депутати в парламента до 100 души. Така ние ще имаме не от съкращаване, а в изостряне на политическата конкуренция. В тази връзка трябва да приложим пропорционална система с мажоритарен елемент на нива на „палатите“, чрез свободни партийни листи. При принцип на гласоподавателна листа от предложени, айки в нея кандидатите са в своя собствена партия. Например в Пловдив имаме 10 кандидати, като са 15 или 20 тържествени партии, уредим от всяка десет души в нова партия, по наше усмотрение.

В партийната листа, де се намалат голямо качество в политическите институции, промяната на самата избирателна система трябва да се и нова, по-високи барери, ядка на 5%, с което ще се ограничат на разрез „партии – листи“ до парламента, гледството и финансовите ресурси от тях според оделството. Парните политически ми обаче изискват дълбоки промени институцията. Увеличаване на правомощията на президента – оставяне на правото на законодателна инициатива и промяна в изборната система на президентско отлагателно от парламента – да

ставя се 2/3 от депутатите гласове.
— Какви реформи биха оптимизирали финансирането на политическите партии, респ. контрола върху този процес?
— Един от основните стълбове на реформата на българската партийна система, това е отделен закон за финансиране на политическите партии и на предизборните кампании. С него трябва да се въведе по-висок депозит за участие в съответните избори, например – 100 000 лв. при 5% барьера, който депозит остава в полза на държавата, ако партията не прекосява изборния праг. Това ще е начин не да се смачкат партиите, а стимул да се обединяват и да правят друг вид политика, да има консолидации между сродни партии. В крайна сметка, да добием нов политически модел.

Много важно е със закон да се регламентира нов специализиран контролен държавен орган „Национална агенция за финансово-избирателен контрол“, нещо като избирателен ДАНС, който ще бъде постоянно действащ, ще следят само за това, как се набират, разходват и отчитат финансовите постъпления в партиите от изборите до избори. Така Сметната палата ще се освободи от досегащите и констатиращо-регистрационни функции. Тази своеобразна „избирателна полиция“ ще е публична институция, ще може да инспектира политическите партии и ще е дължина периодично да информира обществеността за това.

Партийните финанси. Неохотом е да се променят и Наказателният кодекс, с оглед да се санкционира много сериозно търговията с гласове, както се отнемат гласовете не само на тези, които взимат, а и на тези, които дават, както и в датското законодателство.

— С наказателния си вот гражданите изразяват своето недоверие към политическите и управленската система. Според вас с какви механизми може да се освободи интересът на обществеността и да се възроди доверие към политическите?
— Поставете изключително висок въпрос, защото трудно може да се отговори еднозначно. Имам собствено

виждане, което е радикално за решаване на проблема в корен. Смятам, че голяма част от българските избиратели са убедени, че има остра необходимост от промени, нови избирателни закони, закони за политическите партии, закон за конфликт на интереси, закон за лобизма, закон за защита правата на избирателите

— Има ли алтернатива тройната коалиция? Възможно ли е

те, все още не се глеждат реално, сериозно и може да атрофират, т.е. към момента ние нямаме контрапункт, друг тип управление, такъв, какъвто много хора искат. Това друго управление трябва да има нов субект, политически субект, дали да е една партия или коалиция. Сега слушаме само общи приказки: като дойдем

— Има ли алтернатива тройната коалиция? Възможно ли е

Смесена

избирателна

система и 160 депутати

Доц. Георги Манолов е роден през 1958 г. в София. Ректор и един от основателите на Колежата по икономика и администрация в Пловдив. Завършил е Тодоровски университет „Паисий Хилендарски“, Доктор по политология. Работил е като асистент в ПУ и след това като доктор и доцент в Югозападен университет „Н.

ВИЗИТКА

● Да има свободни партийни листи и човек сам да подрежда кандидатите

Риски“ – Благоевград. Автор е на 4 монографии, 6 студии, 2 учебника и над 150 научни и научно-популярни публикации в различни специализирани и други издания в страната и чужбина. Работи в областта на теорията на политиката, елитарните теории, политическите системи, политическия маркетинг, предизборните кампании, финансирането на партиите и др. Чете лекции по политология и политически маркетинг. По покана на президента Георги Първанов, доц. Манолов представя своите възгледи в дискусиата „Реформа на българския политически модел“.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ДЪРЖАВНО ФИНАНСИРАНЕ

1. Финансиране на гласове на кандидатите при мажоритарен вот:
 - 0,5% от минималната работна заплата за 1 глас, когато избирателният кандидат не е покривен от политическата партия (например при норма на представителство 70 000 души вождината сума ще е 77 000 лева).
 - 1% от минималната работна заплата за 1 глас, ако избирателният кандидат е покривен от политическата партия (т.е. около 150 000 лева вождината за партията и за глас).
2. Финансиране на гласове за листи (пропорционален вот, чрез предпочитан свободни листи), посредством реалментрирана държавна скала (за 1 глас, според изборните резултати):
 - 0,5% (или 1,10 лв.) за 1 глас за получени до 300 000 гласа, т.е. максимум 330 000 лв.
 - 1% (или 2,20 лв.) за 1 глас – 300 000-600 000 гласа, т.е. максимум 1 320 000 лв.
 - 1,5% (или 3,30 лв.) за 1 глас – 600 000 – 1 000 000 гласа, т.е. максимум 3 300 000 лв.
 - 2% (или 4,40 лв.) за 1 глас – над 1 000 000 гласа, т.е. максимум 4 400 000 лв.

При този начин на финансиране държавата ще задържа средногодишно около 10-12 мил. лева, или 50-60 мил. лева за 4-годишния парламентарен мандат, което представлява една по-нормална сума за днешните български социални стандарти.

те по американски опит. Това нещо го няма, защото нашата политическа система е така конструирана, че вече не предлага качествена работа от гледна точка на взаимноотнoшение на политици-електорат, т.е. тези, които са получават правото да управляват, особено които имат мнозинство, остават буквално безнаказани

● Полицейски отряд да следи финансирането на политическите формации

на власт, ще вкарваме крадците в затвора и всеки ще иде на мястото си. Това обаче са приказки от митингите. Дори да има сериозно основание за критика към сегашното управление не е и състояние да овладее ситуацията. Опозицията не само че не е обединена, но тя не предлага нищо, единствен обидания на управленството, което е самоубийство за политическата опозиция в България.

— Привърженик сте на мислата „Политическите си отиват, политиката остава“.

— Това по всяка вероятност историята ще оцени. Смятам, че най-демократичният и авторитетен ламкус за тестване на едно управление са свободните и честни избори, които, както вървим, са

на път да отпадат. Така че след парламентарните избори ще се види ясно доколко заслужават едни или други както политически субекти, така и конкретни лидери и политически партии. Дълбоко лоялодам една битка между партии лидер и сериозен мажоритарно предложен водач. Предполагам, че голяма част от партийните лидери ще загубят битките, защото срещу бизнесмени, които са тръгнали от нулата след 10 ноември, които са направили състояние в милиони, но не са крали и са чисти отскърбе.

— Това означава ли, че подкрепите участието на бизнеса в политиката?

— Това по всяка вероятност историята ще оцени. Смятам, че най-демократичният и авторитетен ламкус за тестване на едно управление са свободните и честни избори, които, както вървим, са

— Много резервирано, не защото не вярвам в българските бизнесмени. Що се отнася до това, дали така наречените бизнес партии имат място в политическия живот, гледам особено на това. Няма какво поново да правят, но да правят онова, което са решили да направят една политическа структура с цел да участват в управленството на общината или държавата, т.е. да прилагат своите управленски качества в съответните структури на местно и национално равнище. От друга гледна точка обаче, не е нормално бизнесмените да влизат в управленството, защото те имат своя специфика и място. По конституцията всеки има право. Лопотен е, че го голяма степен със своето политическо бездействие

и управленска немощ българските партии предизвикат едни част от бизнеса да правят партии, за да влизат във властта мислейки си, че може да решат проблемите на хората.

Ако бизнесмените управяват така, какти собствените си фирми добре дошли са в управленството, но да правят онова, което са решили да направят една политическа структура с цел да участват в управленството на общината или държавата, т.е. да прилагат своите управленски качества в съответните структури на местно и национално равнище. От друга гледна точка обаче, не е нормално бизнесмените да влизат в управленството, защото те имат своя специфика и място. По конституцията всеки има право. Лопотен е, че го голяма степен със своето политическо бездействие

и управленска немощ българските партии предизвикат едни част от бизнеса да правят партии, за да влизат във властта мислейки си, че може да решат проблемите на хората.

Ако бизнесмените управяват така, какти собствените си фирми добре дошли са в управленството, но да правят онова, което са решили да направят една политическа структура с цел да участват в управленството на общината или държавата, т.е. да прилагат своите управленски качества в съответните структури на местно и национално равнище. От друга гледна точка обаче, не е нормално бизнесмените да влизат в управленството, защото те имат своя специфика и място. По конституцията всеки има право. Лопотен е, че го голяма степен със своето политическо бездействие